

Firtos

Héj, régi vár még ez a Firtos vára is! Tündérek építették, még azon melegében, hogy az Úristen a világot megteremtette. Mikor a tengervíz lefolydogált -szűrődött a föld színéről, egy gyönyörőséges tündérkisasszony szállt a fellegek közül ennek a magas hegynek a tetejébe! Ott letelepedett a többi tündérral, s mindjárt elhatározták, hogy egy szép várat építenek oda. Ezt a tündérkisasszonyt Firtosnak hívták, de volt neki egy leánytestvére még, egy Tartod nevű, aki megátalkodott rossz teremtés volt, s mindig irigykedett Firtosra.

No, hozzálátnak a tündérek a vár építéséhez, dolgoznak serényen éjjel-nappal. Arra vetődik Tartod, s azt mondja Firtosnak irigykedve:

- Azért is megmutatom, hogy ma éjfélig szebb várat építek a tiédnél, s ennek a tiédnek elvitetem az alapkövét az én váramba.

Firtos vára készen is volt már este, a tündérek nagy örömben tüzeket gyújtottak a vár falain, s úgy táncoltak körülötte. De éjfélkor csak ott termett Tartod az ő gonosz tündéreiével, egy szempillantásra kifeszítették Firtos várának alapkövét, nagy hirtelenséggel kifúrták, vasrúdra húzták, s úgy repültek vele Tartod vára felé. Repültek a gonosz tündérek az alapkővel, de mikor Korond fölé érkeztek, s a kakasok éppen éjféltre kukorékolnak, a vasrúd kettétört, a kő leesett a Korond vizébe. Most is ott van, aki nem hiszi, nézze meg a „lyukas követ”. Azonban amikor a kő leesett, összeomlott Tartod vára is.

Lakott Firtos várában egy szépséges tündérkisasszony. Ez a tündérkisasszony megszeretett egy szegény dali legényt, de a tündértörvény olyan volt, hogy nem találkozhattak össze a tündérgert filagóriájában. A legény minden áldott este fellovagolt a meredek sziklán, a tündérkisasszony pedig kiállt a vár fokára, megfogta a legény kezét, s úgy segítette fel magához. Egy este megint várja a legényt a tündérkisasszony. Jön a legény, vágat felfelé nagy bátran, s mikor a vár fokához ér, kezét nyújtja a tündérkisasszony felé. De ebben a szempillantásban megszökik a ló, a legény magával rántja a tündérkisasszonyt, s a hatalmas mélységbe zuhantak. A ló pedig fennakadt a szikla oldalán, odatapadt, s azonmód kővé változott. Nézzétek csak meg, még most is rajta van a nyereg és a kantár! Hanem, hogy a szavamot össze ne keverjem, ezt a lovat a tündérkisasszony ajándékozta a legénynek, s azért hívják Firtos lovának. De aztán ez a ló nem volt hiába tündér lova, mert most is az ő színeváltozása igazgatja az időjárást. Amikor ennek a kőlónak fehér a színe, meleg napok járnak, mikor pedig színében megsötétedik, hosszú eső lesz utána.